

Lekce 11: od 8. do 14. prosince

Otec, Syn a Duch svatý

Texty na tento týden: J 14,10.24; Gn 3,7–9; J 16,27.28; J 16,7–11; J 17,1–26

Co se ti vybaví, když slyšíš termín „Trojice“? Proč?

Proč nedokážeme plně pochopit podstatu Božství?

Co ti pomáhá věřit v Boží Trojici, přestože plně nechápeš její podstatu?

Proč někteří lidé odmítají věřit v Boha – Otce, Syna a Ducha svatého?

Jaký vliv má na naši víru zpochybňování božství Syna a Ducha svatého?

Proč nám byl po odchodu Ježíše k Otci poslán „Přímluvce“?

Máš nějakou osobní zkušenost s působením Ducha svatého? Jakou?

Základní verš

„Ale Přímluvce, Duch svatý, kterého pošle Otec ve jménu mém, ten vás naučí všemu a připomene vám všechno, co jsem vám řekl.“ (J 14,26)

Od začátku našeho studia jsme se již naučili, že Evangelium podle Jana tvoří mozaika různých témat a myšlenek. Jan popisuje znamení (zázraky), aby ukázal, že Ježíš je Mesiáš zaslíbený proroky. Kromě toho zaznamenává různá svědectví (lidí i textů Písma), aby představil Ježíše jako Krista. Zároveň používá výroky „JÁ JSEM“, aby poukázal na Ježíšovu božskou přirozenost.

Jan se odvolává na všechny tři osoby Božství již v první kapitole (J 1,1–4.14.18.32–34). Po staletí se lidé snažili pochopit podstatu Božství, ale jelikož to nedokážeme, mnozí tuto myšlenku odmítají. Je však nemoudré odmítat něco jen proto, že to neumíme úplně pochopit nebo že se to nevejde do úzkých hranic lidského uvažování.

Jan říká, že chceme-li pochopit Boha, musíme se podívat na Ježíše a na to, co bylo zjeveno v Bibli. Tento přístup nám otevírá zcela nový svět vztahů – (1) vztahů mezi osobami Trojice, (2) vztahů mezi osobami Trojice a lidmi a (3) vztahů mezi lidmi samotnými.

Osnova týdne

Tento týden se v našem studiu zaměříme na způsob, jakým Evangelium podle Jana představuje Otce, Syna a Ducha svatého, tentokrát v kontextu Ježíšovy řeči na rozloučenou (J 13–17).

- J 15,16; 16,23: Nebeský Otec (neděle)
- J 16,5; 17,25: Vztah mezi Otcem a Synem (pondělí)
- J 1,18; 14,7; 17,3.25: Ježíš jako ten, kdo nám představuje Otce (úterý)
- J 14,26; 15,26; 16,7–11: Duch svatý (středa)
- J 17,6–10: Pozvání k podobnému vztahu lásky a blízkosti (čtvrtek)

Neděle 8. prosince

Nebeský Otec

Ne vy jste vyvolili mne, ale já jsem vyvolil vás a ustanovil jsem vás, abyste šli a nesli ovoce a vaše ovoce aby zůstalo; a Otec vám dá, oč byste ho prosili v mém jménu. (J 15,16)

V onen den se mě nebudete již na nic ptát. Amen, amen, pravím vám, budete-li o něco prosit Otce ve jménu mém, dá vám to. (J 16,23)

S jakým záměrem stvořil Bůh člověka?

Proč je pro nás tak důležité, abychom žili v harmonii s Bohem?

Jak se už v ráji povedlo ďáblu narušit harmonii mezi člověkem a Bohem?

Co udělal Ježíš pro to, abychom znovu našli tu ztracenou harmonii?

Proč potřebujeme pochopit a osobně zakusit lásku Otce?

Ježíš často říkal, že je „jedno s Otcem“. Jak tomu máme rozumět?

Proč Ježíš tak často opakuje, že je zajedno s Nebeským Otcem?

Osobní studium

Evangelium podle Jana je napsáno tak, že zahrnuje celý biblický příběh počínaje naším původem. „*Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi*“ (Gn 1,1). Jinými slovy: *Na počátku Otec, Syn a Duch svatý stvořili nebe a zemi*. V nich je zdroj a původ všeho, co existuje. Stvořili vesmír a bytosti, které jej obývají. Příběh počátku mimořádným způsobem popisuje stvoření života na naší planetě a velký důraz věnuje stvoření člověka. Božím záměrem stvoření lidstva bylo, abychom žili v láskyplném souladu s ním a mezi sebou navzájem.

Naneštěstí Lucifer přinesl na tento svět hřích, který se mimo jiné projevuje narušením našeho vztahu s Bohem. Zkreslil a překroutil Boží obraz. Ježíš tedy vzal na sebe naši lidskou přirozenost, aby obnovil poznání Boha a přinesl lidstvu spasení.

Během svého života zde na Zemi Ježíš odevzdal celý svůj život Otci a naprosto se podřídil jeho vedení. Řekl: „*Já a Otec jsme jedno*“ (J 10,30). „*Otec je ve mně a já v Otci*“ (J 10,38). „*Nečiním-li skutky svého Otce, nevěřte mi!*“ (J 10,37).

Jaké úkoly a role Otce jsou popsány v následujících textech? J 16,23

J 3,16.17: Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. ¹⁷Vždyť Bůh neposlal svého Syna na svět, aby svět soudil, ale aby skrze něj byl svět spasen.

J 6,57: Jako mne poslal živý Otec a já mám život z Otce, tak i ten, kdo mne jí, bude mít život ze mne.

J 5,22.30: Otec nikoho nesoudí, ale všechen soud dal do rukou Synovi ... ³⁰Sám od sebe nemohu dělat nic; jak mi Bůh přikazuje, tak soudím, a můj soud je spravedlivý, neboť nehledám vůli svou, ale vůli toho, který mě poslal.

J 6,32: Ježíš jim řekl: „Amen, amen, pravím vám, chléb z nebe vám nedal Mojžíš; pravý chléb z nebe vám dává můj Otec.

J 14,10.24: Nevěříš, že já jsem v Otci a Otec je ve mně? Slova, která vám mluvím, nemluvím sám od sebe; Otec, který ve mně přebývá, činí své skutky. ... ²⁴Kdo mě nemiluje, nezachovává má slova. A slovo, které slyšíte, není moje, ale mého Otce, který mě poslal.

J 6,45: Je psáno v prorocích: ‚Všichni budou vyučeni od Boha.‘ Každý, kdo slyšel Otce a vyučil se u něho, přichází ke mně.

J 15,16: Ne vy jste vyvolili mne, ale já jsem vyvolil vás a ustanovil jsem vás, abyste šli a nesli ovoce a vaše ovoce aby zůstalo; a Otec vám dá, oč byste ho prosili v mém jménu.

Aplikace

Tyto verše představují Otce v úzkém spojení s Ježíšem Kristem, jeho Synem. Otec má důvěrný kontakt s naším světem a činí vše pro naše spasení. Co nás tato pravda učí o Boží lásce k nám?

Pondělí 9. prosince

Ježíš a Otec

Nyní však odcházím k tomu, který mě poslal... (J 16,5)

Spravedlivý Otče, svět tě nepoznal, ale já jsem tě poznal a také oni poznali, že jsi mě poslal. (J 17,25)

Jak bys popsals vztah Otce k Synovi?

Jak bys popsals vztah Syna k Otci?

Co má Ježíš na mysli, když říká: „Otče, svět tě nepoznal“?

Proč potřebujeme mít jistotu, že Ježíše poslal na naši zemi Bůh?

Kde se Ježíš nachází dnes? Co tam dělá?

Hřích vytvořil bariéru mezi člověkem a Bohem. Bůh „bourá“ tuto překážku v našem vztahu. Co vše je součástí této „demolice“ hříchu a zla v nás?

Jak může každý z nás pomoci Bohu v jeho snaze zbavit nás hříchu?

Osobní studium

Byli jsme stvořeni Bohem, abychom s ním měli osobní vztah (Gn 1,26.27), ale hřích tento vztah zásadně narušil. Jaký to mělo okamžitý dopad, můžeme vidět v příběhu z rajské zahrady.

Přečti si text Gn 3,7–9. Jak tyto verše odhalují rozvrat, který způsobil hřích?

Co znamená, že Bůh hledal lidi, a ne naopak?

Gn 3,7–9: Oběma se otevřely oči: poznali, že jsou nazí. Spletli tedy fíkové listy a přepásali se jimi. ⁸Tu uslyšeli hlas Hospodina Boha procházejícího se po zahradě za denního vánku. I ukryli se člověk a jeho žena před Hospodinem Bohem uprostřed stromů v zahradě. ⁹Hospodin Bůh zavolal na člověka: „Kde jsi?“

Božím záměrem bylo nabídnout celému lidstvu uzdravení rozvratu způsobeného hříchem. A to i přes skutečnost, že ne každý přijme Boží nabídku.

Abý mohl být vztah obnoven, jeden člen Božství (Trojice) stal člověkem. Tak se Slovo „stalo tělem a přebývalo mezi námi“ a zjevovalo Boží slávu (J 1,14–18). Ježíš přišel, aby obnovil vztah narušený hříchem všem, kteří jsou ochotni přijmout vírou jeho nabídku milosti.

O jaké naději pro nás se mluví v těchto textech?

J 1,1.2: Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo bylo Bůh.

²To bylo na počátku u Boha.

J 5,16–18: A proto Židé začali Ježíše pronásledovat, že takové věci dělal v sobotu. ¹⁷On však jim odpověděl: „Můj Otec pracuje bez přestání, proto i já pracuji.“ ¹⁸To bylo příčinou, že Židé ještě více usilovali Ježíše zabít, protože nejen znesvěcoval sobotu, ale dokonce nazýval Boha vlastním Otcem, a tak se mu stavěl naroveň.

J 6,69: A my jsme uvěřili a poznali, že ty jsi ten Svatý Boží.

J 10,10.30: *Zloděj přichází, jen aby kradl, zabíjel a ničil. Já jsem přišel, aby měly život a měly ho v hojnosti. ...³⁰Já a Otec jsme jedno.*

J 20,28: *Tomáš mu odpověděl: „Můj Pán a můj Bůh.“*

„V Kristu je život, původní, nevypůjčený, neodvozený.“ (DA 530; TV 338) Jako vtělený Syn „*sám sebe zmařil*“ (Fp 2,7); vzdal se svého postavení, své rovnosti s Bohem. Protože na Zemi byl Kristus člověkem, mohl v této souvislosti mluvit o svém vlastnictví života jako o daru od Boha. „Kristovo božství je pro věřícího zárukou věčného života.“ (DA 530; TV 338).

Lidstvo nepoznalo Boha (J 17,25). Proto Bůh poslal svého jediného Syna (J 9,4; J 16,5), abychom mohli poznat Otce.

Aplikace

V souvislosti s vesmírem jeden ateista napsal: „V naší temnotě, v celé této rozlehlosti, neexistuje ani náznak toho, že pomoc přijde odjinud, aby nás zachránila před námi samotnými.“ V čem je tento pohled nesprávný? Co o tomto problému říká Bible?

Úterý 10. prosince

Znát Syna znamená znát Otce

Boha nikdy nikdo neviděl; jednorozený Syn, který je v náručí Otcově, nám o něm řekl. (J 1,18)

Kdybyste znali mne, znali byste i mého Otce. Nyní ho již znáte, neboť jste ho viděli. (J 14,7)

A život věčný je v tom, když poznají tebe, jediného pravého Boha, a toho, kterého jsi poslal, Ježíše Krista. [...] ²⁵Spravedlivý Otče, svět tě nepoznal, ale já jsem tě poznal a také oni poznali, že jsi mě poslal. (J 17,3.25)

Co znamená v praktickém životě ono „znát Syna“?

Jak dnes můžeme poznat Ježíše my, když už není na naší planetě?

Jak souvisí poznání Otce a Syna? Co nám Ježíš prozradil o svém Otcí?

Ježíš přišel, aby změnil náš pohled na Boha. Co vše bylo potřeba změnit?

V čem se liší Bůh, kterého lidem představovali židovští duchovní, od Boha, kterého svým životem i učením představoval Ježíš, jeho Syn?

„Život věčný je v tom, že poznají ... Boha a ... Ježíše Krista“. Jak těmto slovům rozumíš?

Osobní studium

V celém evangeliu apoštol Jan popisuje, jak Ježíšovy skutky ukazují na Otce. Ježíš vysvětluje, kdo je Otec, a vysvětluje, jaký je jeho vztah k našemu světu. To vše je v souladu s veršem J 1,18, který říká, že Ježíš nám o Otcí „řekl“ (řecky *exégeomai*; „vysvětlil“). Ježíš to dělá znovu a znovu. Slovo Otec (*pater*) se objevuje v Janovi 136krát a v Janových epištolách 18krát. To je celkově více než jedna třetina všech použití tohoto slova v Novém zákoně. Ježíšova řeč na rozloučenou je jedním z hlavních míst v Evangeliu podle Jana, kde nám Ježíš vysvětluje Otce.

Ježíš byl zástupcem Otce na Zemi a v lidském těle přišel plnit Otcovu vůli. Ve skutečnosti Ježíš řekl, že se ve všem snažil hledat Otcovu vůli, a ne svou vlastní (J 5,30). Na první pohled se to může zdát překvapující, ale ukazuje to, jak úplně se Ježíš jako lidská bytost podřídil Otcí.

Ježíš také řekl, že byl poslán od Otce, aby dokončil jeho dílo – spasení lidstva – a že sám Otec o něm vydal svědectví (J 5,36–38).

Otec přitahuje lidi k Ježíši, aby k němu přišli a uvěřili v něj (J 6,40.44). Otec chce, aby lidé měli věčný život v Ježíši, který zaslubuje, že je povolá k životu v den vzkříšení.

Co nás učí následující texty o vztahu Ježíše a Otce? J 17,3

J 7,16: Ježíš jim odpověděl: „Mé učení není mé, ale toho, kdo mě poslal.

J 8,38: Já mluvím o tom, co jsem viděl u Otce; a vy děláte, co jste slyšeli od vašeho otce.

J 14,10.23: Nevěříš, že já jsem v Otcí a Otec je ve mně? Slova, která vám mluvím, nemluvím sám od sebe; Otec, který ve mně přebývá, činí své skutky.

... ²³Ježíš mu odpověděl: „Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo, a můj Otec ho bude milovat; přijdeme k němu a učiníme si u něho příbytek.

J 15,1.9.10: *Já jsem pravý vinný kmen a můj Otec je vinař. ... ⁹Jako si Otec zamiloval mne, tak jsem si já zamiloval vás. Zůstaňte v mé lásce. ¹⁰Zachováte-li má přikázání, zůstanete v mé lásce, jako já zachovávám přikázání svého Otce a zůstávám v jeho lásce.*

J 16,27.28: *... vždyť Otec sám vás miluje, protože vy milujete mne a uvěřili jste, že jsem vyšel od Boha. ²⁸Vyšel jsem od Otce a přišel jsem na svět. Teď svět opouštím a navracím se k Otci.*

Ježíšova tvrzení o jeho vztahu k Otci jsou udivující. Vysvětluje, že všechno jeho učení je učením Otce; že všechno, co říká, osobně slyšel od Otce; že víra v něj je totéž jako víra v Otce; že i jeho vlastní slova a skutky jsou všechny od Otce a že on a Otec jsou sjednoceni v lásce a díle spasení lidstva. Jak mocné svědectví o Ježíšově blízkosti s Otcem v nebesích!

Aplikace

Jak by se změnil tvůj život, kdyby všechny tvé myšlenky a činy byly splněním Boží vůle pro tvůj život? Jak můžeme lépe žít podle Boží vůle pro náš život?

Středa 11. prosince

Duch svatý

Ale Přímluvce, Duch svatý, kterého pošle Otec ve jménu mém, ten vás naučí všemu a připomene vám všechno, co jsem vám řekl. (J 14,26)

Až přijde Přímluvce, kterého vám pošlu od Otce, Duch pravdy, jenž od Otce vychází, ten o mně vydá svědectví. (J 15,26)

⁷Říkám vám však pravdu: Prospěje vám, abych odešel. Když neodejdu, Přímluvce k vám nepřijde. Odejdu-li, pošlu ho k vám. ⁸On přijde a ukáže světu, v čem je hřích, spravedlnost a soud: ⁹Hřích v tom, že ve mne nevěří; ¹⁰spravedlnost v tom, že odcházím k Otci a již mne nespatříte; ¹¹soud v tom, že vládce tohoto světa je již odsouzen. (J 16,7–11)

Jak si představuješ Ducha svatého?

Proč je Duch svatý z celé Trojice nejzáhadnější a nejméně známý?

Jak Ježíš vysvětluje naši potřebu pomoci od Ducha svatého?

Jakou roli hraje dnes Duch svatý v našem poznání Ježíše? Proč?

Na jaký hřích bude upozorňovat Duch svatý?

Co je onou spravedlností, se kterou nás Duch svatý seznamuje?

Jaké tajemství soudu nám Duch svatý odhaluje?

Jakou roli hraje Duch svatý ve tvé víře? Proč?

Osobní studium

Duch svatý nevystupuje v Evangelii podle Jana tak výrazně jako Otec a Syn. Pro úspěch Ježíšova poslání je však jeho role naprosto klíčová.

Přečti si text J 1,10–13. Co se z něho dovídáme o důležitosti svatého Ducha pro obrácení?

J 1,10-13: Na světě byl, svět skrze něj povstal, ale svět ho nepoznal. ¹¹Přišel do svého vlastního, ale jeho vlastní ho nepřijali. ¹²Těm pak, kteří ho přijali a věří v jeho jméno, dal moc stát se Božími dětmi. ¹³Ti se nenarodili, jen jako se rodí lidé, jako děti pozemských otců, nýbrž narodili se z Boha.

Hned v první kapitole Evangelia podle Jana vidíme důležitost role Ducha svatého. Jan říká, že všichni, kdo přijali Slovo, tedy všichni, kdo v něho uvěřili, se stali Božími dětmi, nenarodili se, „jen jako se rodí lidé, jako děti pozemských otců, nýbrž narodili se z Boha.“ (J 1,13). Takové narození je právě dílem Ducha svatého.

Co říkají následující verše o činnosti Ducha svatého? J 14,26, J 15,26, J 16,7–11

J 3,4–8: Nikodém mu řekl: „Jak se může člověk narodit, když je už starý? Nemůže přece vstoupit do těla své matky a podruhé se narodit.“ ⁵Ježíš odpověděl: „Amen, amen, pravím tobě, nenarodí-li se kdo z vody a z Ducha, nemůže vejít do království Božího. ⁶Co se narodilo z těla, je tělo, co se narodilo z Ducha, je duch. ⁷Nediv se, že jsem ti řekl: Musíte se narodit znovu. ⁸Vítr vane, kam chce, jeho zvuk slyšíš, ale nevíš, odkud přichází a kam směřuje. Tak je to s každým, kdo se narodil z Ducha.“

J 6,63: *Co dává život, je Duch, tělo samo nic neznamená. Slova, která jsem k vám mluvil, jsou Duch a jsou život.*

„Ježíš chtěl učedníky potěšit a dát jim naději, která povzbuzovala i jeho. Představil jim proto dílo Ducha svatého. Měl radost z toho, že mohl své církvi zajistit tak významnou pomoc. Duch svatý byl největším darem, který mohl Kristus od Otce získat pro povznesení svého lidu. Duch svatý byl dán Božím lidu proto, aby jej vedl k duchovní obnově. Bez jeho působení by byla Kristova oběť zbytečná. Moc zla postupem času stále narůstala a je ohromující, jak snadno si satan lidstvo zotročil. Nad hříchem je možno zvítězit jedině s pomocí třetí božské osoby, jejíž síla není ničím omezena, neboť přichází v plnosti božské moci.“ (DA 671; TV 429)

Je velkým požehnáním přijmout Ducha svatého. Právě to totiž potvrzuje, že Bůh je pravdivý (J 3,33). Je to Duch, kdo nám ukáže, „*v čem je hřích, spravedlnost a soudu*“ (J 16,8–11). Klíčem k tomu, abychom věděli, co je správné, pravdivé a dobré, je podřízení našeho rozumu a životních zkušeností Božím slovu prostřednictvím usvědčující a přesvědčující moci Ducha svatého.

Aplikace

Jak rozumíš výzvě „přijmout Ducha svatého“? Co to znamená a jak se to projevuje?

Čtvrtek 12. prosince

Ježíšova modlitba

Zjevil jsem tvé jméno lidem, které jsi mi ze světa dal. Byli tvoji a mně jsi je dal; a tvoje slovo zachovali. ⁷Nyní poznali, že všechno, co jsi mi dal, je od tebe; ⁸neboť slova, která jsi mi svěřil, dal jsem jim a oni je přijali. Vpravdě poznali, že jsem od tebe vyšel, a uvěřili, že ty jsi mě poslal. ⁹Za ně prosím. Ne za svět prosím, ale za ty, které jsi mi dal, neboť jsou tvoji; ¹⁰a všechno mé je tvé, a co je tvé, je moje. V nich jsem oslaven. (J 17,6–10)

Co je podle tebe hlavní myšlenkou Ježíšovy velekněžské modlitby?

Jak si Ježíšovi současníci představovali Boha?

Proč se některým z nich nelíbilo to, co říkal Ježíš o svém Otci?

Jak si dnes většina lidí představuje Boha?

Které z těchto představ považuješ za nejnebezpečnější? Proč?

Otec, Syn a Duch svatý – kdo z Trojice je ti nejbližší? Proč?

Jak reaguješ na lidi, kteří se snaží zpochybnit tvou víru ve „Trojici“? Proč?

Jaké změny ve víře by způsobilo odmítnutí božství Ježíše i Ducha svatého?

Osobní studium

Dostáváme se k té části Evangelia podle Jana, která se nazývá Ježíšova velekněžská modlitba (J 17) a tvoří závěr jeho řeči na rozloučenou. Ježíš přišel na tuto zemi, aby lidé mohli obnovit svůj původní osobní vztah s Bohem. Věrně vykonával znamení, která mu dal Bůh dělat. Slovy a skutky ukazoval a vysvětloval lidem Boha.

Nyní se dostáváme do doby, kdy měl Ježíš brzy opustit tuto zemi. Chtěl se opět podělit o svou lásku ke svým učedníkům. Toužil, aby pochopili úzký vztah mezi ním, Otcem a Duchem svatým. Chtěl své následovníky dovést ke stejnému osobnímu vztahu s Bohem Otcem a Duchem svatým, jaký měl on sám.

Přečti si text J 17,1–26. Jaká slova nebo vyjádření v této kapitole ukazují na Ježíšovu touhu po úzkém vztahu lásky mezi ním, Otcem a učedníky?

J 17,1–5+11-26: *Po těch slovech Ježíš pozvedl oči k nebi a řekl: „Otče, přišla má hodina. Oslav svého Syna, aby Syn oslavil tebe, ²stejně jako jsi učinil, když jsi mu dal moc nad všemi lidmi, aby vše, co jsi mu svěřil, dal jim: život věčný.*

³A život věčný je v tom, když poznají tebe, jediného pravého Boha, a toho, kterého jsi poslal, Ježíše Krista. ⁴Já jsem tě oslavil na zemi, když jsem dokonal dílo, které jsi mi svěřil. ⁵A nyní ty, Otče, oslav mne svou slávou, kterou jsem měl u tebe, dříve než byl svět. ... ¹¹Již nejsem ve světě, ale oni jsou ve světě, a já jdu k tobě. Otče svatý, zachovej je ve svém jménu, které jsi mi dal; nechť jsou jedno jako my. ¹²Dokud jsem byl s nimi, zachovával jsem je v tvém jménu, které jsi mi dal; ochránil jsem je, takže žádný z nich nezahynul, kromě toho, který byl zavržen, aby se naplnilo Písmo. ¹³Nyní jdu k tobě, ale toto mluvím ještě na světě, aby v sobě měli plnost mé radosti. ¹⁴Dal jsem jim tvé

slovo, ale svět k nim pojal nenávisť, poněvadž nejsou ze světa, jako ani já nejsem ze světa. ¹⁵Neprosím, abys je vzal ze světa, ale abys je zachoval od zlého. ¹⁶Nejsou ze světa, jako ani já nejsem ze světa. ¹⁷Posvěť je pravdou; tvoje slovo je pravda. ¹⁸Jako ty jsi mne poslal do světa, tak i já jsem je poslal do světa. ¹⁹Sám sebe za ně posvěcuji, aby i oni byli vpravdě posvěceni. ²⁰Neprosím však jen za ně, ale i za ty, kteří skrze jejich slovo ve mne uvěří; ²¹aby všichni byli jedno jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, aby i oni byli v nás, aby tak svět uvěřil, že ty jsi mě poslal. ²²Slávu, kterou jsi mi dal, dal jsem jim, aby byli jedno, jako my jsme jedno – ²³já v nich a ty ve mně; aby byli uvedeni v dokonalost jednoty a svět aby poznal, že ty jsi mě poslal a zamiloval sis je tak jako mne. ²⁴Otče, chci, aby také ti, které jsi mi dal, byli se mnou tam, kde jsem já; ať hledí na mou slávu, kterou jsi mi dal, neboť jsi mě miloval již před založením světa. ²⁵Spravedlivý Otče, svět tě nepoznal, ale já jsem tě poznal a také oni poznali, že jsi mě poslal. ²⁶Dal jsem jim poznat tvé jméno a ještě dám poznat, aby v nich byla láska, kterou máš ke mně, a já abych byl v nich.“

Mnozí se při čtení J 17 soustřeďují na to, že jediná věc, na které záleží, je jednota a láska. Není pochyb, že Božím záměrem je obnovit v nás osobní vztah s ním a se všemi lidmi. Ale pozornější čtení naznačuje velmi důležité spojení mezi láskou a pravdou.

„A život věčný je v tom, když poznají tebe, jediného pravého Boha...“ (J 17,3). Jde tedy o skutečné poznání Boha takového, jaký je, ne jak si ho my sami představujeme. „Zjevil jsem tvé jméno lidem, které jsi mi ze světa dal... a tvoje slovo zachovali. [...] Vpravdě poznali, že jsem od tebe vyšel“ (J 17,6.8). „Posvěť je pravdou; tvoje slovo je pravda“ (J 17,17).

Kristus přišel zjevit Otce. Toto zjevení bylo důležité kvůli mnoha mylným představám o Bohu. Evangelium podle Jana ukazuje, jak vážně Ježíš bral toto poslání. Správně představoval Boží slovo i jeho činy. Pokud by na pravdě nezáleželo, proč by se tomu tak obšírně věnoval?

Ježíš se v životě setkával s velkými obtížemi a překážkami a nakonec ho náboženské autority zavrhly. Trpěl lhostejností od lidí, a někdy dokonce i od svých vlastních učedníků. Jeden z jeho učedníků ho zradil, jiný ho třikrát zapřel. Procházel neustálými zkouškami a zemřel na kříži rukou těch, které přišel zachránit.

Aplikace

Jak můžeš ve svém životě lépe zrcadlit Boží lásku, která existuje mezi Ježíšem a Otcem?

Pátek 13. prosince

Podněty k zamyšlení

Přečtěte si 73. kapitolu „Nebojte se!“ (DA 662–680; TV 424–436) z knihy *Touha věků*.

Při hledání odpovědi na otázku, kdo je Ježíš, ho jeho protivníci posuzovali podle lidských norem, „podle těla“ (J 8,15; ČSP). To je pravděpodobně ještě horší než soudit „podle zdání“ (J 7,24). Soudili podle kritérií těla, tedy podle padlého lidstva v padlém světě, bez vedení Ducha (viz J 3,3–7). Soustředili se jen na jeho „tělo“, ale nikdy neuvažovali o možnosti, že by mohl být Slovem, které se stalo tělem (J 1,14). Dívat se na Krista podle tak omezeného souboru kritérií znamená přistupovat k němu jen z pohledu světa (2K 5,16).

„Utěšitel je nazván ‚Duchem pravdy‘. Jeho posláním je vymezovat pravdu a udržovat ji. Na lidské srdce působí především jako Duch pravdy, a tím se stává Utěшитelem. Pravda je totiž zdrojem útěchy a pokoje, které ve lži nenajdeme. Satan se snaží ovládnout lidskou mysl lživými teoriemi a tradicemi. Vede lidi ke zvrácenému životnímu stylu a kazí tak i jejich povahu. Duch svatý oslovuje člověka prostřednictvím Písma a zasévá mu do srdce pravdu. Odhaluje blud a vyhání jej z mysli. Kristus získává své vyvolené právě Duchem pravdy, který působí prostřednictvím Božího slova.“ (DA 671; TV 429)

Otázky k rozhovoru

- 1. Věčný život je poznat Boha (J 17,3). Co to znamená osobně znát Boha, na rozdíl od pouhého poznání určitých faktů o něm, tedy toho, že je spravedlivý, mocný nebo milující? Jak byste odpověděli na otázku, zda „znáte Boha“? Jak tvou odpověď ovlivňuje Ježíš?**
- 2. Co znamenají pro každodenní život Ježíšova slova „Tvoje slovo je pravda“ (J 17,17)?**
- 3. Ježíš se modlil: „Neprosím, abys je vzal ze světa, ale abys je zachoval od zlého“ (J 17,15). Jak naše vlastní rozhodnutí ovlivňují naši odpověď na tuto modlitbu?**

Která myšlenka tě nejvíce zaujala při tvém osobním studiu lekce? Proč?

Ďábel se po dlouhá staletí vehementně snaží zpochybňovat božství Syna a Ducha svatého. Proč mu na tom tak moc záleží?

Proč je podle EGW „Utěšitel“ nazván „Duchem pravdy“? Jak nám má pravda pomáhat najít útěchu a pokoj?

Obohatila tě naše dnešní diskuze? Čím konkrétně?

Západ Slunce v 15⁵⁹